

vedtages, denne for saa utilfredsstillende, at han stemte direkte mod den.

Det ærede Medlem maa ikke tro, at Ministeriet gør sig nogen Illusion om Tilslutning her i den privilegerede Valgrets Ting; det vil der ikke være Tale om for en Regering, der udelukkende appellerer til den almindelige Valgrets Indflydelse, og som paa sit politiske Program har dette: at modarbejde den privilegerede Valgrets Indflydelse og til sidst udrydde den.

I den her foreliggende Betænkning staar der først, at et Mindretal, der tæller mange Medlemmer, udtaler en Beklagelse over, at man har udskudt Anvendelsen af en Del af de ved Forsvarslovene givne Bevillinger til et senere Tidspunkt. Naa, jeg kender jo nu Folk ganske godt her i Rigsdagen, og jeg er ikke i Tvivl om, at der mellem dem, der have sat deres Navn under denne Udtalelse i Betænkningen, er enkelte, som i hvert Fald med tørre Taa- rer begræde, at de 6 Mill. Kr. ere blevne udskudte. Andre ere maaske meget bedrøvede derover, det er muligt; det maa de selv finde ud af. Men det er uret, naar det i en Linie i Betænkningen fremstilles saaledes, at det ikke mere skulde være denne Regerings Hensigt loyalt at gennemføre de vedtagne Forsvarslove. Hvis dette Ministerium gaar af efter Valgene, fordi der har dannet sig et regeringsdygtigt Flertal i Folketinget mod os, vil det nye Ministerium, som tiltræder, finde, at alle Love, ogsaa Forsvarslovene, ere loyalt gennemførte af dette Ministerium. Hvis vi faa Flertal for vor Politik ved de kommende Folketingsvalg, ville vi tage den Gerning op ad Lovens Vej at ændre de nuværende Forsvarslove, fordi vi ere af den Mening, at det er en ganske utilfredsstillende Ordning, som disse Forsvarslove have etableret. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og jeg mødes i Enighed om, at disse Love ere utilfredsstillende, vi skilles meget hurtigt igen, Enigheden er kun formel, idet det ærede Medlem er af den Mening, at disse Love ere utilstrækkelige, medens jeg er af den Mening, at de ere meget for vidt-gaaende. Vi ville, hvis vi faa Flertal ved de kommende Folketingsvalg, søge at faa disse Love forandrede, ligesom vi ogsaa i øvrigt ville søge at faa andre Love, deriblandt Grundloven, forandrede, for at dette høje Ting kan faa en anden Sammensætning, end det nu har. Men Grund til at græde over, at disse 6 Mill. Kr. blive sparede paa den Finanslov, som efter alle Solemærker at dømmes nu snart bliver ved-

tagen, er der dog ikke, idet vi derved have indsparet Penge, som have kunnet anvendes paa de civile Budgetter. Der er opført $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Københavns Personbanegaard, 1 Mill. Kr. til Dobbeltsporet over Fyn, 100,000 Kr. til Vejle—Give—Herning Banen, 745,000 Kr. til rullende Materiel, og hvis ikke dette høje Ting modsætter sig det, vil 1 Mill. Kr. blive anvendt til Husmandsbrug. Disse civile Foranstaltninger have vi kunnet fremme ved de Penge, som vi have indsparet, og saa er der endda blevet Penge til overs. At betegne en saadan Politik som fordærvelig turde dog være noget af det urimeligste, man overhovedet kan sige. Er der da virkelig den Opfattelse i dette høje Ting, at et lille Land skulde vinde mest Respekt mellem Europas Stormagter derved, at det anvender flere Penge, end det har Raad til, paa militære Foranstaltninger og derved bringer sine Finanser i en sørgelig Tilstand? Eller tror man dog ikke snarere, at en lille Stat indlægger sig Respekt ude mellem de store Lande derved, at den fører en fornuftig Statshusholdning og bringer sine Finanser i en god Orden? Jeg er ikke i Tvivl om, at det sidste er Tilfældet, og jeg maa derfor bestemt tilraade, at man her i Landet slaar ind paa en saadan Politik, at man kan bringe Orden i sine Finanser og gøre det uden at skride til nye store Skattepaalæg. Thi det er sandelig ikke Tiden nu at komme til Befolkningen med store, nye Skattepaalæg. Det ærede Medlem (Frijs), som er Fører for de Frikonservative, sagde forleden Dagovre i Fredericia, at det ikke rigtigt slog til med de direkte Skattelove, de gav jo ikke det, man havde ventet. Nej, det er meget rigtigt. Naar vi skulle til rigtigt at have store Forøgelse i vore Skatteindtægter, vil man nok komme og forlange indirekte Skatter, fordi der gennem de indirekte Skatter kan opkræves Skat i hvert eneste Hjem i Landet. Det er det, man maa vide i hvert eneste Hjem i Landet, selv i de fattigste Hjem, at hvis vi skulle blive ved at føre en Statshusholdning som den hidtilværende, og hvis vi skulle blive ved at give saa mange Penge til Militærvæsenet, som vi nu ere inde paa at give dertil, saa skulle de alle sammen bløde derfor, saa bliver det nødvendigt at betale forhøjede Skatter lige ud i de fattigste Hjem i Landet.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) spurte mig, hvad jeg havde ment med at udtale, at efter at vi, der nu ere Ministre, vare komne til at indtage de